

idet Egnen selv og særlig Byen Nyborg nærer Frygt for et saadant Baneanlæg.

Breinholdt: Det ærede 5te Medlem af 2den Kres (Lunn) begyndte sit Foredrag med at minde om, at jeg i Fjor i de Par Ord, hvormed jeg indledende Forhandlingen om et næsten ligelydende Lovforslag, tillod mig at udtale den Formodning, at jeg næsten skulde tro, at Tinget begyndte at blive jærnbaneetræt, navnlig af Statsbaneanlæg. Det er meget muligt, at denne Formodning favnede det fornødne reelle Grundlag, og at jeg snarere forvekslede mine egne Følelser med Tingets. Jeg kunde jo efter det ærede Medlems Udtalelser næsten have Grund til at tro det. Det være nu imidlertid, som det være vil — min Stilling til dette Lovforslag fastholder jeg, den vil blive en lignende som i Fjor. Jeg er ganske sikkert ingen Beundrer af Lovforslaget, men paa den anden Side er jeg langt fra at være en bestemt Modstander af det, tværtimod, jeg skal beredvillig stemme for Lovforslagets Overgang til anden Behandling og for det Forslag, der formentlig vil blive stillet, om Udvalgs Medtættelse til Lovforslagets Behandling. Men jeg kan paa den anden Side heller ikke nægte, at der for mig rejser sig en vis Tvivl og visse Betæneligheder over for dette Jærnbaneanlæg. Jeg skal ikke gaa udtømmende ind paa disse Betæneligheder, kun nævne en blandt dem, og det er den, at det staar for mig som noget tvivlsomt, om dette Baneanlæg har en saadan Betydning, en saadan Interesse for Samsundet i det hele, at det kan gøre Krav paa at være Statsbaneanlæg med Statsdrift eller, hvad der er det samme, bortforpagtet af Staten, idet her kun tages Hensyn til det økonomiske. Det har altid staaet for mig, som om der var i det mindste tre Momenter, der kunde kræves, for at et projekteret Baneanlæg kunde gøre Fordring paa at blive anlagt af Staten, blive Statsbaneanlæg. For det første, at der derigennem aabnedes en ny Færdjelsaare for en større gennemgaaende Trafik, saaledes som f. Eks. det Lovforslag, der er forelagt om en Rystbane. Eller, som et andet Moment, at et saadant Baneanlæg vilde føre igennem et, for at bruge et æret Medlems Yndlingsudtryk, jærnbaneomt

Rum, der ikke havde Raad eller Kræfter til selv at forsyne sig med Jærnbaner, og som det derfor maatte blive Samsundets Pligt at søge udfyldt. Eller endelig for det tredje, at højere strategiske Hensyn paalagde et saadant Anlæg, hvad vi have Eksempel paa ved Slagelse—Næstved og Slagelse—Værsløvbannerne — jeg glemte under Omtalen af det jærnbaneomtne Rum, at ansøre som Eksempel Himmerlandsbanen. Jeg kan imidlertid ikke se rettere, end at af disse tre Momenter, hvoraf jeg dog vilde anse det for rigtig, at et var til Stede, kan intet finde Anvendelse paa dette Baneanlæg. Der gives ganske vist endnu et fjerde Moment, der blev fremhævet af den ærede indledende Taler, idet han, saavidt jeg forstod, gjorde gældende — og det er ogsaa det eneste, han i den Henseende gjorde gældende — at denne Bane maatte betragtes som en Konsekvens af Jaaborg-Ringebanens Anlæg. Jeg ser meget godt, at det er en Støtte for denne Bane, og uden dette vilde der sandsynligvis aldrig have foreligget et saadant Forslag for os. Dog forekommer det mig, at denne Støtte jo ikke er saa overordentlig stærk, navnlig henset til, at der nu andet Steds her i Rigsbagen foreligger et Lovforslag om et Jærnbaneanlæg af langt større Udstrækning, som tillige opfylder det samme Formaal, at forbinde en Statsbane med en anden Statsbane, nemlig Nørresundby—Tilstebanen, og dog har jeg ikke hørt, at man der har saa meget som prætenderet, at dette store Baneanlæg skulde være Statsbaneanlæg. Af disse Grunde har det forekommet mig i og for sig at medføre visse Betæneligheder her at fride til et Statsbaneanlæg, hvor det forekommer mig, at de væsentligste Momenter for et saadant savnes. Jeg indrømmer imidlertid villig, at der kan være Momenter, som jeg ikke kender, som jeg har overset, og som den højtærede Indenrigsminister vil kunne fremføre. Jeg forbeholder mig derfor fuldt ud min Stilling og skal, naar jeg har hørt og staaet disse nærmere Oplysninger, selvfølgelig være villig til at lade mig belære i saa Henseende. Jeg har kun villet udtale disse Ord navnlig paa givne Foranledning af det ærede 5te Medlem for 2den Kres (Lunn), og jeg skal slutte, som jeg begyndte, at det glæder mig dog at høre den sidste ærede Taler noget bestyrke